

Tinitus

Jako **tinitus** (**ušní šelest**) označujeme sluchové vjemy, pro které neexistuje zvukový zdroj v zevním okolí.

Tinitus subjektivní

Sluchový vjem nemá vazbu na skutečný fyzikální zvuk, vnímá jej **jen pacient**.

- Obvykle čisté tóny, šumy či hluky:
 - **Převodní nedoslýchavost** zpravidla doprovází **hučení** a **šumění**.
 - **Percepční nedoslýchavost** nejčastěji provází **pískání, bzučení, zvonění** či **syčení**.
- Někdy i u lézí středouší (např. otoskleróza, tympanoskleróza).
- Tinitus může být první příznak vestibulárního schwannomu.

Tinitus objektivní

Objektivní tinitus je méně častý a je vyvolán skutečným zdrojem zvuku v blízkosti sluchového ústrojí; zvuk slyší **nejen pacient**.

- Tok krve v cévní malformaci (arteriovenózní zkraty), stenóze, aneurysmatu nebo v nádoru, lze ovlivnit stlačením přívodní tepny.
- Vzácněji kontrakce svalů středouší, mívá charakter *lupání* nebo *brumu*.

Anamnéza

Popisujeme souměrnost/lateralizaci, intenzitu, charakter, výšku, trvání a ovlivnitelnost.

Odkazy

Externí odkazy

- Tinnitus (česká wikipedie)
- Tinnitus (anglická wikipedie)
- Tinnitus (Thomayerova nemocnice veřejnosti) (<http://www.ftn.cz/tinnitus-716/%7C>) - 14.12.2021 odkaz nedostupný

Zdroj

- BENEŠ, Jiří. *Studijní materiály* [online]. ©2007. [cit. 2009]. <http://jirben2.chytrak.cz/materialy/orl_jb.doc>.

Použitá literatura

- KLOZAR, Jan, et al. *Speciální otorinolaryngologie*. 1. vydání. Praha : Galén, 2005. 224 s. ISBN 80-7262-346-X.
- HYBÁŠEK, Ivan. *Ušní, nosní a krční lékařství*. 1. vydání. Praha : Galén, Karolinum, 1999. 220 s. ISBN 80-7262-017-7, 80-7184-949-9.